

Europoslanec Ivan David: NATO je příčinou, proč se nepřipravujeme na obranu před skutečným vojenským ohrožením

- CZ24 News | 5. července 2020

EU/TURECKO: „BEZ TURECKA NEBUDE NATO. BEZ NÁS NEMŮŽETE JÍT NA IRÁN ANI NA KAVKAZ.“, řekl turecký velvyslanec Ismail Hakki Musa při vystoupení před Výborem pro obranu francouzského Senátu, který si jej předvolal, aby vysvětlil, proč turecké válečné lodě mířily na francouzskou fregatu snažící se zastavit a prohledat loď vezoucí zakázané zbraně do Libye.

Výstižněji už asi nelze vysvětlit, proč Turecku prochází neustálé napadání sousedů. Včetně dvou členů EU Kypru a Řecka, které je dokonce rovněž členem NATO. Podle Severoatlantické smlouvy mají o politice NATO rozhodovat politický a vojenský výbor, které sídlí v Bruselu. V tom druhém několik let zasedal možný prezidentský kandidát generál Petr Pavel. Reálně je to ale tak, že o tom, co bude NATO dělat nebo říkat, rozhoduje ve Washingtonu zločinné spolčení označované jako „Deep State“.

Jde o skupinu osob na vysokých místech v orgánech federální správy USA, ve velení ozbrojených sil, a ve všech složkách US zpravodajských služeb, které jsou napojené nejen na tzv. vojenskoprůmyslový komplex, ale též na největší – kdysi americké dnes nadnárodní – korporace. To je ta parta, které se nelíbí, že prezidentské volby vyhrál republikán Donald Trump, jež se chtěl s Ruskem dohodnout na mírové spolupráci, a pokusili se jej odvolat na základě lživého tvrzení o ruském ovlivňování voleb.

Jde o stejnou skupinu, která před 21 lety rozehrála pokus o sesazení demokratického prezidenta Billa Clintona, když se jim zdálo, že „málo tlačí na Rusy“. Po veřejném propírání erotických skandálů nejen se stážistkou Monikou Lewinskou, které za peníze amerických daňových poplatníků před Kongresem probíral zvláštní vyšetřovatel Kenteh Starr, se Clinton nechal přesvědčit, že k odvedení pozornosti bude nejlepší vést někde daleko válku. Takže US Air Force doplněné o letadla dalších spojenců z NATO začalo bombardovat Jugoslávii.

Ve vládě premiéra Miloše Zemana jsem tehdy jako jeden ze tří ministrů hlasoval proti povolení přeletů amerických bombardérů k útokům na Jugoslávii. Žádost o povolení přeletů přišla náhodou v okamžiku, kdy vláda zasedala a jednali jsme o přípravě státního rozpočtu na rok 2000. Půl hodiny po telefaxovém doručení žádosti hulákal US ambasador v Praze po telefonu na ministra zahraničí Jana Kavana „jak je možné, že jsme ten souhlas ještě nevydali?“. Můj tehdejší kolega mu zdvořile odpověděl, že o tom vláda ještě jedná. Odpovědí mu bylo, že bombardéry už jsou ve vzduchu a během pár vteřin budou nad naším územím. Tehdy byla ČR pár dní členem NATO a ve Washingtonu nikoho nenapadalo, že když už v Praze přes rok nevládne ODS a parta ze stran napojených na tehdejšího prezidenta Václava Havla, že by povolení nemuseli dostat.

Tento klan má své lidi hluboce prorostlé do všech složek veřejné moci i v evropských zemích. V zájmu nadnárodních korporací jako Westinghouse umí nainstalovat policejní odposlechy i do kanceláře předsedy vlády a na základě takto získaných drbů o drahých kabelkách obsadit policejními těžkooděnci Úřad vlády. A tím zajistit pád vlády, která chtěla udělat otevřenou soutěž na dostavbu největší jaderné elektrárny v zemi, kterou by mohla vyhrát ruská firma Rosatom. Jejich lidé ze státních složek se jezdí školit do USA na „výměnné pobyty“.

Jsou k poznání též podle hlásaného tvrzení, že o zahraniční politice nemají rozhodovat voliči ve volbách. Zahraniční politika podle nich má být „konstantní a kontinuální“ bez ohledu na to kdo zrovna vládne. Česky řečeno: „s NATO a EU na věčné časy a nikdy jinak“.

Tito lidé u nás prosazují názor, že nepotřebujeme vševojskovou armádu schopnou bránit naši zemi ani vojenský výcvik pro všechny zdravé muže, ale že se máme spolehnout na jaderný deštník USA. Prosadili, že místo skutečné armády máme malou skupinu profesionálních vojáků vyzbrojených předraženými dovoзовými zbraněmi, jejichž náplní práce jsou expediční mise NATO v Afghánistánu a pod.

Spolupracovníci US Deep State vytrvale šíří hrůzu z Ruska. Přestože Rusko vůči ČR ani jiným zemím v Evropě již 31 let nevznáší žádné územní nároky. Nadnárodním korporacím, které stvořily Deep State jde totiž o ovládnutí ruských nerostných zdrojů. Bez války něco takového není možné. V 90. letech minulého století měli splnění tohoto cíle na dosah. V době úřadování bývalého prezidenta Borise Jelcina ruská Duma projednávala novelu zákona, která měla odbourat „národní kontrolu“ strategických oblastí.

Po rozpadu SSSR a obnovení kapitalismu v Rusku byla většina firem privatizována. Včetně těžářského sektoru. Do země mohly vstoupit zahraniční firmy a podnikat na ruském trhu. Zákon však v některých oblastech – nejen u těžby nerostných surovin, ale třeba i u prodeje cigaret – uzákoňoval, že zahraniční kapitál může být jen menšinovým vlastníkem společné firmy a bez ruského partnera nemůže v zemi působit.

Útok na Jugoslávii byl zástupným útokem. Měl poslancům ruské Dumy, kteří se zdráhali schválit novelu zákona umožňující ovládnutí ruských zdrojů zahraničními firmami, ukázat co by se mohlo stát Rusku. Účinek byl přesně opačný. Duma novelu zcela zamítla. V den, kdy dopadly první NATO bomby na Jugoslávii nechal tehdejší ruský premiér Jevgenij Primakov nad Atlantikem otočil letadlo v němž letěl na jednání do Washingtonu. Tehdy začalo období, které označuji jako 2. studená válka. Po pár dnech letěl Primakov do Pekingu a Dillí a dohodl vznik vojenského bloku Šanghajská organizace pro spolupráci (ŠOS), který je protiváhou NATO.

Nadnárodní korporace chuť ovládnout ruské zdroje nepřešla. Proto jejich lidé ve vládních orgánech nejen v USA, ale i v evropských zemích, prosazují nejen neustálou konfrontaci s Ruskem. Ale také, aby Turecko zůstalo členem NATO. Aby mohlo být k dispozici jako nástupiště pro případný útok na Rusko a jeho oblasti bohaté na nerostné zdroje. Tito lidé stojí za politikou tolerance vůči tureckému napadání jiného člena NATO Řecka a vůči tureckému vznášení územních nároků vůči členským zemím EU – Kypru, Řecku, Bulharsku, Rumunsku, Maďarsku, Slovensku a Rakousku.

Turecký prezident Recep Erdogan před třemi lety veřejně vyhlásil plán obnovy Osmanské říše – Turecka od Vídně po Čínu a od Kavkazu po Saharu. Turecká armáda a tajné služby na realizaci tohoto plánu pracují mnoho let. Dnes už je známo, že v rámci série lidových bouří nazývaných Arabské jaro se v několika arabských zemích v „tureckém zájmovém pásu“ chopily moci islamistické strany ideologicky, finančně i hmotně podporované tureckou tajnou službou MIT. Výrok šéfa turecké tajné služby MIT Hagana Fidana o „Arabském jaru jako začátku světové islámské revoluce“ citovala i většina západních zpravodajských agentur.

Erdoganův režim pomocí svých džihádistů rozpoutal i válku v Sýrii. Mnoho let zbraněmi i dalším vybavením podporoval tzv. Islámský stát (ISIL). Rodina tureckého prezidenta Erdogana obchodovala na ropném trhu v Rotterdamu s ropou kradenou v Iráku a Sýrii džihádisty z ISIL. Nyní turecká armáda na západě Libye fakticky drží u moci džihádistické skupiny sdružené ve vládě národní dohody (GNA), jejímž jménem na mezinárodní scéně hovoří samozvaný premiér Faís al-Sarráďž. Turecké lodní konvoje ve velkém vyváží do Libye zbraně i přes embargo vyhlášené Radou bezpečnosti OSN.

V červnu se francouzská fregata Le Courbet v rámci námořní operace NATO Sea Guardian, která má dohlížet na dodržování zákazu vývozu zbraní do Libye, pokusila prohledat loď plující pod vlajkou Tanzánie z Turecka do Libye. Kontrole nákladu zabránily 3 turecké fregaty, které francouzskou loď zaměřily radary protilodních raket. Francie požádala o vyšetření tohoto incidentu, Vojenský výbor NATO. Závěr vyšetřování byl očekávatelně nemastný/neslaný. Turecký ministr zahraničí Mevlüt Çavuşoğlu na jejím základě dokonce drze požádal Francii o omluvu.

Těžko se divit, že Francie poté ohlásila, že stahuje své lodě z operace NATO Sea Guardian. Nikoli však ze Středomoří. Tam naopak podle deníku Le Figaro další lodě posílá. Operovat však již nebudou ani v rámci misí NATO ani v rámci operace IRINI, kterou jako imitaci „vynucování embarga OSN na vývoz zbraní do Libye“ provozuje EU. Francouzská ministryně obrany Florence Parlyová označila za „spolupráci s obchodníky s lidmi a válečnými zločinci“ hlídkování lodí pod vlajkou EU, které se vždy dívají jinam, když pluje turecký konvoj a místo střežení cest proti pašerákům zbraní nabírají na moři migranty.

Francie spolu s Řeckem, Kyprem, Egyptem a Spojenými arabskými emiráty před pár týdny založila Obranný spolek proti turecké expanzi ve Středomoří. K tomuto paktu se krátce po založení přidal i Izrael a Sýrie. Tedy země, které také stojí v cestě obnově Osmanské říše podle Erdoganova záměru. Za neoficiálního člena je počítána i Libyjská národní armáda (LNA), které velí polní maršál Chalífa Haftar jehož do velitelské funkce ustanovil poslední zvolený libyjský parlament. A právě v rámci společných akcí tohoto spolku mají nově působit ve Středomoří francouzské lodě.

Nudit se námořníci nebudou. Turecko včera oznámilo uspořádání námořního cvičení s ostrými střelbami v mezinárodních vodách u řeckého ostrova Mikonos. Místo cvičení je vzdálené 170 km od řeckého hlavního města Athény. Což je v dostřelu lodních raket velmi krátkého doletu. Podle řeckého serveru pronews.gr bude řecké vojenské loďstvo hlídat, aby Turci necvičili v řeckých vodách ani nestříleli do Řecka. Po podobném cvičení začala v roce 1974 turecká invaze na Kypr. Neutrálnímu Kypru tehdy přišli na pomoc Řekové.

Ivan David